

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH

Semaine du 11 au 15 juin 2023

Souguia n° 95

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Se laver pendant Chabbat (5)

1. Eau chauffée erev Yom Tov
2. Mikve Shabbat et Yom Tov

Cette semaine nous terminons avec le dernier volet sur la Souguia de Réh'itsa.

La 1ère partie sera consacrée au Din de Yom Tov. Nous avons vu précédemment la Mahloket des Richonim pour expliquer l'interdit de chauffer de l'eau pendant Yom Tov pour laver le corps entier. Selon Tosfot l'interdit est MinHatorah car ce n'est pas « chavé lékhol néfesh », mais selon le Rif ce n'est que Miderabanan. Sur cette base le Ran explique qu'ils seront aussi en Mahloket pour de l'eau chauffée Erev Yom Tov ; Tosfot interdiront au même titre que Shabbat. Nous devons vérifier s'ils permettront toutefois de se laver tout le corps partie par partie.

Dans la seconde partie, nous étudierons **partiellement** le Din du Mikve pendant Shabbat. Deux points seront développés : la Gzerra de Réh'itsa concerne-t-elle aussi de se tremper dans un Mikvé d'eau chaude ? Les hommes peuvent-ils se tremper pour un souci de Kedousha de Shabbat, ou pour se purifier d'un écoulement séminal ?

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֹא יֵאָרַע דְּבַר תִּקְלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשָׁל בְּדַבַּר הַלְלָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֹא אִמְרַע עַל טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבַּר הַלְלָה וְאֶשְׁמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשִׁמְתָּ חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמְּדֻרָשׁ. וְלֹא שִׁמְתָּ חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׁאֲנִי מְשַׁכִּים וְהֵם מְשַׁפְּיָמִים. אֲנִי מְשַׁפְּיָמִים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשַׁפְּיָמִים לְדַבְרֵי בְּטָלִים. אֲנִי עֹמֵל וְהֵם עֹמְלִים. אֲנִי עֹמֵל וּמְקַבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רֵץ וְהֵם רָצִים. אֲנִי רֵץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רָצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֵאָמַר וְאִתָּה אֱלֹהִים תוֹרְדִם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנָשֵׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

Programme du dimanche

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Haim Dan ben David

Eau chauffée veille de Yom Tov

Revoir l'avis des Richonim suivants (déjà étudiés auparavant) concernant l'interdit de chauffer de l'eau Yom Tov pour se laver tout le corps et le Din de l'eau chauffée Erev Yom Tov.

Quelle est la Svara du Ran pour expliquer le Rif ? Qu'en déduisez-vous pour les conclusions du Rachba sur l'avis de Tosfot ? Quelle est la preuve du Rachba ? (les lignes en petits caractères sont facultatives).

רא"ש מסכת שבת פרק ג סימן ז

[...] ואלו הגזירות היו אף ביום טוב דהא ברייתא ביום טוב איירי דקתני מעשה במרחץ של בני ברק שפקקו נקביו מערב יום טוב ועלה קמסיק משרבו עוברי עבירה ומייתי מהא דריב"ל בתחלה היו רוחצין בחמין שהוחמו מערב שבת אלמא דעל (כל) שבת ויו"ט גזרו כאחדומזה דקדק ריב"א דאסור לעשות הבערה מן התורה בשביל רחיצה דאל"כ לא היו גוזרין על הזיעה ביום טוב אף על גב דהבערה בשביל זיעה מותרת מן התורה כדמוכח במסכת יום טוב (דף לב) דאפילו לעשות פחמין למוסרן לאולייירין מן התורה מותר והיה ריב"א נותן טעם לדבר לפי שהרחיזה אינה שוה לכל נפש שאינה אלא להתענג הלכך אסורה כמו מוגמר דאסור מהאי טעמא בפ' קמא דכתובות (דף ז א) אבל זיעה שוה היא לכל נפש שאינה להתענג אלא לבריאות והא דתניא מרחץ שפקקו נקביו מערב יום טוב למחר נכנס ומזיע הוא הדין בלא פקקו נמי אפילו הוסק בו ביום שרי להזיע אלא משום איסור רחיצה תנא ליה דאע"ג דהוסק מערב יום טוב אסור לרחוץ:

רי"ף מסכת ביצה דף יא עמוד א

גמ' ודוקא חמין לרגליו הוא דשרו ב"ה אבל כל גופו לא כדתנן אמרו להם חכמים אם ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב אסורין ברחיזה ומותרין בשתייה ולענין רחיצה ביום טוב בחמין שהוחמו מעיו"ט חזינן לגאון דקא כתב הכי דההיא דאמרין לא ירחץ אדם כל גופו בשבת בחמין שהוחמו מע"ש דוקא בשבת אבל ביום טוב שרי לרחוץ כל גופו בחמין שהוחמו מעיו"ט דלאו דבר שחייבין עליו משום שבות ולא משום רשות ולא משום מצוה היא אלא גזירה היא וכי גזרי בשבת אבל ביום טוב לא:

ר"ן על הרי"ף מסכת ביצה דף יא עמוד א

[...] וכבר כתבתי בפרק כירה מה שנ"ל שלדברי רבותינו בעלי התוספות שאומרים דלהחם חמין ביום טוב לרחיזה כל הגוף מדאורייתא אסור בחמין שהוחמו מעיו"ט נמי אסור לרחוץ בהן כל גופו גזירה עיו"ט אטו יום טוב כי הכי דגזרינן התם ע"ש אטו שבת אלא מיהו כיון דמדרבנן בעלמא היא על דברי הגאונים ז"ל ראוי לסמוך:

חידושי הרשב"א מסכת שבת דף לט עמוד ב

ובית הלל מתירין. משמע דאפילו בית הלל לא שרו אלא לרגליו כלומר למקצת גופו אבל לרחוץ בהן כל גופו אסור, והכין נמי מוכחא כולה שמעתין דהכא, ואיכא למידק דהא ודאי מדשרו בית הלל להחם לרגליו מסבר סברי דהנאת הגוף הרי הוא כאוכל נפש ובכלל אשר יאכל לכל נפש הוא, ומהאי טעמא נמי הוא דשרו (ביצה כ"א ב') מדורה להתחמם כנגדה מפני שהיא שוה לכל נפש, וכל הנאה השוה לכל נפש הרי היא בכלל אשר יאכל לכל נפש כדאיתא בפרק קמא דכתובות (ז' א'), וזיעה נמי דבר תורה מותרת קודם גזירה כדאיתא בהדיא במסכת ביצה בפרק המביא (מ' א'), וכדאיתא נמי לקמן בסמוך, אלא שגזרו עליה מפני הבלנין שהיו מחמין ביומן והיו אומרים מערב שבת הוחמו וגזרו עליהם אפילו להזיע כדאיתא בסמוך, וכיון

שכן ליכא איסורא דאורייתא כלל ברחיצת כל הגוף וכל שכן בזיעה, אם כן מפני מה אסרוה ביום טוב דהא ליכא גזירה כלל דמאי איסורא אתי מינה, וא"ת גזירה משום שבת, הא ליתא דליכא למיגזר כלל יום טוב אטו שבת בדברים של אוכל נפש. ויש מפרשים דכיון דאיכא ביום טוב נמי איסור במדיח וסך קרקע ואי נמי משום סחיטת אלונטית, עשו יום טוב כשבת, ואינו מחזור בעיני כלל דאי משום הא נגזור אפילו בחמי טבריא שהגזירה ההיא שוה היא בחמי טבריא כמו בחמי האור. אבל בתוספות אמרו דרחיצת כל הגוף אסורה דבר תורה דאינה צורך כל נפש אלא דומיא דמוגמר שנאסר מן הטעם הזה בפרק קמא דכתובות (שם), אבל רחיצת פניו ידיו ורגליו הוי צורך כל נפש, וכן הזיעה שוה לכל נפש דמשום רפואה היא, וכיון דרחיצת כל הגוף אסורה דבר תורה משום לתא דידה אסרו את הזיעה, והביאו ראייה מן הירושלמי דבעי התם (ה"ג) מותר לשנות ואסור לרחוץ, ומתרץ משום דכתיב אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. והתם בירושלמי התירו רחיצת כל גופו אבר אבר, **ולפי דברי רבותינו הצרפתיים** ז"ל נצטרך לומר דרחיצת כל גופו בפעם אחת מפני שאינה שוה לכל נפש אסורה דבר תורה אבל **רחיצת כל גופו אבר אבר מותר דבר תורה**, משום דכיון דרחיצת אבר אחד צורך כל נפש ומותר, לא חלקנו באיברים שנאמר רגליו בלבד מותר אבל זרועו או שוקו אסור, וכיון שכן נמצא בשעה שהוא רוחץ אבר זה בהיתר הוא רוחץ וכשחוזר ורוחץ את השני גם הוא בהיתר הוא רוחץ אלא שאסרוה מדרבנן, והיינו דלקמן בסמוך משמע בברייתא דרחיצת כל גופו אבר אבר אינה אסורה אלא מדבריהם, מדקתני ואין צריך לומר חמין שהוחמו ביום טוב, כלומר דאסורין ברחיצת כל הגוף ואפילו אבר אבר, דאלמא משמע דאסור מדרבנן קאמר כרישא.

שו"ת הרשב"א חלק ד סימן י

[...] וזהו שהגאון ז"ל דלא גזרו בחמין שהוחמו מבערב אלא במערב שבת. אבל במערב יום טוב לא גזרו. אבל בשהוחמו ביום טוב בין ברחיצה בין בזיעה אסור. ובמה שהתיר הרב ז"ל בחמין שהוחמו מערב יום טוב נחלקו עליו מקצת מרבתי נוחי נפש. **ולא ראיתי מי שנהג בו היתר בארצות האלו.**

Quelles sont les contradictions que le Roch Yossef et le Sefat Emet (facultatif) apportent pour contredire le Rachba ? Comment réfutent-ils la preuve du Rachba ?

ראש יוסף מסכת שבת דף לט עמוד ב

והוי יודע שבחיה"ר כתב דחמין שהוחמו ביום טוב אבר אבר כל גופו מ"ה שרי ומדרבנן אסור ולפ"ז חמין שהוחמו מעי"ט שרי כל גופו ב"ט אבר אבר ומוכח מברייתא דתני' כוותי' דשמואל חמין שהוחמו מע"ש לא כל גופו אבר אבר ואצ"ל חמין שהוחמו ב"ט אלמא חמין שהוחמו מעי"ט אבר אבר כל גופו שרי ולהשתטף כל גופו בב"א צונן שרי חמין אסור הא אבר אבר דחמין שהוחמו ביום טוב מדרבנן מעי"ט מותר וא"כ **אכתי מה מקשין התוס' לידוק מסיפא דלמא מתני' כל גופו אבר אבר מיירי ש"מ דתוס' אין סוברים כן דאפילו אבר אבר נמי אסור בחמין שהוחמו מעי"ט** וברייתא דת"כ דשמואל גורסין ואצ"ל חמין שהוחמו בשבת ויו"ט ושבת שוין המה ואסור בחמין מעי"ט אטו יום טוב דלאו שוה לכל נפש כ"א הכין ידיו ורגליו כדאמרן ולחה"ר צריך לומר בכונה תלי' מלתא אם מחמם ביום טוב לצורך כל גופו אסור ומחמם לצורך אבר אבר אפי' כל גופו שרי ואי"ה בפרי"י יבואר זה:

שפת אמת מסכת שבת דף לט עמוד ב Facultatif

בתוס' ד"ה אלא פניו כו' מסיפא דקתני ביום טוב כו' והא לקמן אסר רחיצה ביום טוב מדבריהם משמע דס"ל דאפי' אבר אבר אסור דלא כהר"ן והרשב"א שכ' דאבר אבר מותר ביום טוב ודוקא בשבת אסר שמואל ע"ש דא"כ לא הוי מצי למיפרך מיו"ט גופי'.

Programme du lundi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Haim Dan ben David

Comment le Choulhan Aroukh et le Rama sont-ils Poskim pour l'eau chauffée Erev Yom Tov ? Le Ziz Mishnei contredit le Maguen Avraham dans son explication du Méh'aber, comment le comprenez-vous ?

רמב"ם הלכות יום טוב פרק א הלכה טז

רחיצה וסיכה הרי הן בכלל אכילה ושתייה ועושין אותן ביום טוב שנאמר [שמות י"ב] אך אשר יאכל לכל נפש לכל שצריך הגוף, לפיכך מחמין חמין ביום טוב ורוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל כל גופו אסור משום גזירת מרחץ, וחמין שהוחמו מערב יום טוב רוחץ בהן כל גופו ביום טוב שלא גזרו על דבר זה אלא בשבת בלבד.

מגיד משנה הלכות יום טוב פרק א הלכה טז

וחמין שהוחמו וכו'. שם בהלכות בשם גאון וכן הסכמה מן הגאונים ואפילו לרחוץ כל גופו כאחת. וכן עיקר.

זיו משנה הלכות יום טוב פרק א הלכה טז

הנה דעת רבינו בזה הוא כדעת הרי"ף ז"ל בשבת פ' כירה ל"ט ב' ובביצה פרק יום טוב כ"א שכתב ג"כ דרחיצה הוא שוה לכל נפש וכל גופו אינו אסור אלא מדרבנן, ולפיכך הוא מתיר בחמין שהוחמו מערב יום טוב לרחוץ גם כל גופו, ודלא כהתוס' שבת שם וביצה שם שכתבו דרחיצה אינה אלא למעונגין, ולכן ההבערה לצורך רחיצה אסורה מדאורייתא ביום טוב כמו בשבת, ולדידהו ודאי דאין חילוק כלל בין שבת ליום טוב וסור גם ביום טוב חמין שהוחמו בערב יום טוב כמו בשבת בחמין שהוחמו בערב שבת וכמ"ש הרי"ן שם עיין שם.

אלא דלפ"ז מהו זה שכתב רבינו דכל גופו אסור משום גזירת מרחץ, ואיזה גזירת מרחץ איתא ביום טוב כיון דאמר דהרחיצה היא שוה לכל נפש ומוותרת ביום טוב, אבל הכוונה הוא משום גזירת מרחץ דשבת, וכדאמרו בשבת מ' דגזרו על הזיעה ביום טוב משרבו עוברי עבירה של שבת, ועיין בתוס' שם, וזהו דלא כדברי הפני יהושע בשבת שם שכתב בטעם הרי"ף דהגזירה היא אטו שאר מלאכות האסורים ביום טוב, אלא דהגזירה היא אטו שבת וכמו שכתבתי, **ומזה קשיין לי דברי הט"ז והמג"א** בסימן תקי"א שכתבו הטעם לדברי המחבר שם באיסור רחיצת כל הגוף, משום שאינה אלא למעונגין, והוא דעת התוס' הנ"ל, והמחבר הלא פסק התם מפורש כדעת הרי"ף ורבינו דחמין שהוחמו בערב יום טוב מותר ביום טוב גם לרחיצה כל הגוף עיין שם [...].

בית יוסף אורח חיים סימן תקיא ד"ה מותר לעשות

והאגור (סי' תרטז) כתב בשם תשובת הרשב"א (ח"ד סי' י) לאסור אבל סמ"ג (לאוין עה כה ע"ד) פסק כדברי הגאון וכן פסק הרמב"ם בפרק א' (הט"ז) וכתב הרב המגיד כן הסכמה מן הגאונים ואפילו לרחוץ כל גופו כאחד וכן עיקר עכ"ל והכי נקטינן:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות יום טוב סימן תקיא סעיף ב

מותר להחם בי"ט מים לרחוץ ידיו אבל לא כל גופו, אפילו אינו רוחצו בבת אחת. הגה: אבל מותר לרחוץ תינוק במים שהוחמו על ידי ישראל בי"ט (מרדכי פ"ב), אבל אסור לחמם לצרכו אפילו על ידי אינו יהודי, (מהר"א מפראג), אבל כשצריך להם לבשל או להדיח, אז מותר להרבות בשבילו (כל בו). ודין חמי טבריה כמו בשבת, כדאיתא סימן שכ"ו (ב"י).

אבל במים שהוחמו מעי"ט, מותר לרחוץ כל גופו אפילו כאחד; מיהו דוקא חוץ למרחץ, אבל במרחץ אסור. הגה: ויש אוסרים בכל ענין, וכן נוהגין, (טור והרא"ש).

משנה ברורה אורח חיים סימן תקיא סעיף ב

(יח) ויש אוסרין בכל ענין - דס"ל דאין חילוק בין שבת ליום טוב אסור רחיצה ביום טוב כמו בשבת. [ודוקא כל גופו כאחד [כא] אבל אבר אבר לכו"ע מותר לרחוץ] ואפילו [כב] להשתטף באותן חמין אסור לדעה זו

Le Choulhan Aroukh Harav comprend-il Tosfot comme le Rachba ou comme le Roch Yossef ?

שולחן ערוך הרב אורח חיים סימן תקיא סעיף א

כבר נתבאר בסימן תצ"ה דמתוך שהותרה הבערה לצורך אכילה הותרה אפילו שלא לצורך אכילה ובלבד שיהא בה צורך יום טוב לפיכך מותר לעשות מדורה להתחמם כנגדה ביום טוב וכן מותר להחם מעט מים לרחוץ בהם פניו ידיו ורגליו ביום טוב אבל אסור להחם מים רבים כדי לרחוץ בהם כל גופו.

וזה האיסור יש אומרים שאינו אלא מדבריהם לפי שמן התורה מתוך שהותרו הבערה ובישול לצורך אכילה ושתיה הותרו לצורך רחיצת יום טוב לפיכך אף מדבריהם מותר לרחוץ כל גופו במים שהוחמו מערב יום טוב ואין חוששין אם נתיר לו לרחוץ בחמין ביום טוב שמא יחם מים ביום טוב כיון שאין איסור להחם מים ביום טוב אלא מדברי סופרים אין גוזרין גזרה לגזרה במה דברים אמורים כשרוחץ חוץ למרחץ אבל בתוך המרחץ אסור לרחוץ בחמין אפילו פניו ידיו ורגליו בלבד וכ"ז בחמין שהוחמו מערב יום טוב אבל כל גופו בבת אחת אסור אפילו להשתטף בחמין שהוחמו מערב יום טוב.

וכן אסור לרחוץ כל גופו אפילו חוץ למרחץ בחמין שהוחמו ביום טוב אפילו הוחמו לצורך שתיה ואפילו אינו רוחץ כל גופו בבת אחת אלא רוחצו אבר אבר אסור.

אבל תינוק שדרך לרחצו בכל יום מותר לרחוץ כל גופו בבת אחת אפילו בחמין שהוחמו ביום טוב לצורך שתיה דכיון שהוא צרכו של תינוק לא גזרו עליו אבל אסור להחם ביום טוב בשביל רחיצתו בלבד כמו שאסור להחם בשביל רחיצת כל גופו של הגדול אלא אם כן הוא מחמם לצורך שתיה או לצורך הדחת כלי אוכל נפש דאז מותר לו להוסיף מים בקדרה בשביל רחיצת הקטן והוא שיוסיף קודם שיתן הקדרה אצל האש כמו שנתבאר בסימן תק"ג עיין שם כל פרטי דין זה ועכשיו בזמן הזה שאף בחול פעמים שאין רוחצים את התינוק שנים או שלושה ימים אף ביום טוב אסור לרחוץ כל גופו בחמין שהוחמו ביום טוב אפילו רוחצו אבר אבר.

אבל יש חולקין על כל זה ואומרים דמן התורה אסור להחם מים רבים בשביל רחיצת כל הגוף (אלא אם כן הוא מחמם כל המים ביחד בכלי אחד עם המים שרוחץ בהם פניו ידיו ורגליו ועל דרך שנתבאר בסי' תק"ג) לפי שרחיצת כל הגוף אינה צורך כל נפש אלא למעונגים ומפונקים בלבד ולא התירה התורה אפילו המלאכה שלצורך אכילה אלא אם כן יש בה צורך כל נפש אבל אם אין בה צורך אלא למעונגים אסור לעשותה ביום טוב כמו שיתבאר וכיון שיש בזה איסור של תורה יש לאסור לרחוץ כל גופו ביום טוב אפילו חוץ למרחץ ואפילו בחמין שהוחמו מערב יום טוב גזרה שמא יחם מים ביום טוב בשביל רחיצת כל גופו ויעשה איסור מן התורה.

ולפי דבריהם אף תינוק שדרך לרחצו בכל יום אסור לרחצו אפילו בחמין שהוחמו מערב יום טוב כמו בשבת וכמו שנתבאר בסי' של"א גזרה שמא יחם ביום טוב בשבילו.

במה דברים אמורים לרחוץ כל גופו בבת אחת **אבל לרחוץ כל גופו אבר אבר בחמים שהוחמו מערב יום טוב מותר אפילו לגדול שכל אבר ואבר שהוא רוחץ הוא רוחץ בהיתר דאין לגזור שמא יחם מים ביום טוב שהרי מותר להחם מים ביום טוב בשביל רחיצת אבר אחד** ואין איסור אלא להחם בשביל רחיצת כל הגוף שאין צריך אלא למעונגים (אבל כל גופו בבת אחת אסור אפילו להשתטף בחמין אפילו הוחמו מערב יום טוב).

ואף על פי שהעיקר כסברא הראשונה בכל זה מכל מקום כבר נהגו במדינות אלו להחמיר כסברא האחרונה ואין לשנות המנהג:

La Kouchia du Chmirat chabbat et du Beer Moshe concerne-t-elle l'eau chauffée Yom Tov ou la veille ?

שמירת שבת כהלכתה פרק יד אות ז

ז. כשם שאסורה רחיצת כל הגוף כולו במים חמים בשבת, כך היא אסורה גם ביום טוב, אף אם המים הוחמו בערב יום טוב (כא). ומותר לרחוץ אבר אבר, ולא כל הגוף כולו בבת אחת, במים שהוחמו בערב יום טוב (כב). ולצורך רחיצת פניו, ידיו ורגליו (כג) אף מותר (כד) להחם מים ביום טוב עצמו (כה).

הערות

(כא) סי' תקיא סע' ב ברמ"א ובמ"ב ס"ק יח. והטעם דאסרינן לרחוץ כל הגוף, שמא יבוא להחם מים לצורך זה, והרי רחיצת כל הגוף היא דבר שאינו שוה לכל נפש אלא רק למעונגין הרגילין בכך, שם במ"ב ס"ק יו - יח, ועיין סי' שכו במ"ב ס"ק א. ויל"ע, כהיום שרוב בני"א יש להם חדר אמבטיה בביתם, או לפחות מקלחת, למה נאסור רחיצת כל הגוף משום שאינו שוה לכל נפש, ומ"ש מזיעה בזמן הגמרא, דמעיקר הדין שרינן משום דהוה שוה לכל נפש, עיין שבת לט ב תוד"ה וב"ה, ועיין גם ערוה"ש סי' תקיא סע' ה - ו, וכן מ"ש מעישון סיגריות, לעיל פי"ג סע' ז, ועיין שו"ת כ"ס או"ח סי' סו [...].

שו"ת באר משה (שטרן) חלק ח סימן קנט

[...] שאלה לענין רחיצת כל גופו במים חמים שהוחמו ביום טוב דאסור. ויש לחקור דהטעם שאסור הוא משום שאינו שוה לכל נפש, אבל היום שכל בית יש לו חדר אמבטיה ומקלחת בביתם (ולפעמים יש שני חדרים כזה) והרבה בני"א מקפידים לקלח כל גופן בכל יום ויום קודם שהולכים לישן או לפחות כל שתי ימים וכיוצ"ב ואינו כרוך עם בישול מים לצורך זה כמו שהיה בימיהם שלא היה להם אמבטיה או מקלחת וכל הרחיצה מתחיל ונגמר בתוך חמש או עשר דקות, ולכן אפשר שהיום רחיצת כל גופו הוה שוה לכל נפש ויהיה מותר ביום טוב כמו כל דבר השוה לכל נפש, וכן ראיתי באיזה אחרונים שכתבו כעין דברים אלו, ומה דעת הרב בענין זה.

תשובה פסקי חז"ל לא ישתנו ואסור לחפש דרכים לקפוץ עליהם ואינני רוצה אפילו להרהר אחר שום היתר בעולם ואם לאחד מוכרח הענין יפנה אל בעל הוראה מובהק שיורה לו הדרך עפ"י שו"ע שילך בו. ועיין במג"א (סי' תקי"א סק"ה) על הא דכ' הרמ"א שמותר לרחוץ תינוק במים שהוחמו ע"י ישראל ביום טוב מטעמא דהיינו רביתיה ולכן לא גזרו וע"ז כ' המג"א דהאידינא דאף בחול לפעמים אין רוחצין אותו ב' או ג' ימים אף ביום טוב אסור לרחצו עיין שם ואל תדייק מיניה וא"כ בזמנינו אלו שכן דרכם לרחוץ בכל יום ויום יהי' מותר, זה בודאי טעות והבל הוא דבודאי אם אנו רואין עתה בזמנינו שאין זה רבית' דתינוק אין לנו להקל כלל, אבל לנהוג מנהג חדש להקל שגם לגדולי' יהי' להם דין כעין תינוק בודאי ליתא ועוד דרק משום רבית' דתינוק התיירו ולא גזרו אבל לא כן בגדולי' דלא שייך גביה כלל ענין רבית' ופשוט מאוד נער יכתבם.

Programme du mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Haim Dan ben David

Tevila au Mikve pendant Shabbat et Yom Tov

Auparavant nous avons vu la Guemarra dans Betsa que pour Beit Hillel, il est permis pour l'homme de se tremper au Mikve, et on ne dit pas qu'il semble être Métaken comme pour les Kelim, car on peut interpréter qu'il ne fait que se rafraîchir. Nous devons savoir si malgré tout la Gzerra de Réhitsu implique que le Mikvé ne doit pas être rempli d'eau chaude. De plus, devra-t-on être Mahmir même avec de l'eau froide à cause du Minhag du Maharil vu précédemment (puisque les gens ne se baignent plus à l'eau froide, il n'y aurait plus la possibilité d'interpréter qu'il se rafraîchit ...).

שולחן ערוך אורח חיים סימן שכו סעיף ח

אדם מותר לטבול מטומאתו בשבת.

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שכו סעיף ח

(כד) אדם וכו' - ר"ל אף על גב דכלי אסור להטבילו ולטהרו מטומאתו בשבת ויו"ט מפני שנראה כמתקן הכלי עי"ז אדם שאני מפני שהוא נראה כמצנן עצמו במים ואפילו אם העת קר וגם המים סרוחים שאין דרך לרחוץ בהם מ"מ לפעמים כשאדם בא מן הדרך ומלוכלך בטיט וצואה הדרך לרחוץ אף באלו וע"כ מותר אפי' היה יכול לטבול קודם השבת. ונוהגות הנשים שאינן טובלות שלא בזמן בשבת וכתבו הפוסקים דיפה נהגו משום דכיון דסוף סוף המנהג בזמננו לאסור בשבת לרחוץ כל הגוף אפילו בצונן וכנ"ל א"כ ניכר דהוא משום טבילה ומחזי כמתקן וכתבו האחרונים דמ"מ נראה דמותר לטבול לקריו כיון דנתבטל התקנה ומותר בתורה ובתפלה אפילו קודם טבילה וכנ"ל בסי' פ"ח א"כ לא מחזי כמתקן ע"י הטבילה ועיין במש"כ בביאור הלכה דיש מחמירין וסוברין דאין לחלק בין טבילת קרי לשאר טומאות ומי שנוהג להקל אין למחות בידו כי רוב האחרונים סותמין להקל בזה ועכ"פ בנטמא בשבת ויו"ט גופא נראה בודאי דאין להחמיר וכן נתפשט המנהג להתיר אך יזהר מאד שלא יבוא לידי סחיטה דהוא איסור גמור:

משנה ברורה סימן שכו ס"ק ז

בחמי האור - לפיכך במקום שנוהגין להחם המקוה [ה] צריך לזהר שלא יהיה רק פושרין דאל"כ אסור לטבול בו [ח"א] ועיין בקרבן נתנאל פרק במה מדליקין סי' כ"ד / כ"ב / ובתשו' נו"ב מ"ת סי' כ"ד:

שער הציון

(ה) ועיין מה שכתבנו לקמן בסעיף ד במשנה ברורה ובשער הציון שם, וצריך עיון קצת, ומכל מקום יש לסמוך בעת הדחק על הקרבן נתנאל, וגם בספר חסד לאברהם דעתו כהקרבן נתנאל:

רא"ש מסכת שבת פרק ב סימן כב

[...] והא דאמרינן בין השמשות מקצתו מן היום ומקצתו מן הלילה (ק) לחומר הוא דאמר ליה ולא לקולא [...]

קרוב נתנאל מסכת שבת פרק ב סימן כב

[ק] לחומרא הוא דא"ל ולא לקולא. ומכאן אני מתנגד למ"ש בשו"ת חכם צבי סימן י"א להתיר טבילת אשה במי חמין בע"ש בין השמשות ע"ש באריכות. והלא לפי שיטתו שם דמקוה חמין בכלל גזרת מרחצאות. א"כ הו"ת תרתי מילי דסתרי אהדדי. אם בין השמשות יום הוא לענין שבת. הו"ת יום לענין ספירת ז' ואין רשאי לטבול ביום ז'. ואי הו"ת לילה לענין ספירת ז'. א"כ הו"ת לילה לענין איסור שבת. וצ"ל דהו"ת בין השמשות מן היום ומן הלילה וחשבינן לספירת ז' לילה. ולענין שבת יום. ולפי מה שהוכיח רבי יונה לחומרא הוא דאמרין ולא לקולא. ובעיקר הדין כתבתי באריכות שטבילת מי מקוה בחמין לא הו"ת בכלל גזרת מרחצאות:

שו"ת אבני נזר חלק אורח חיים סימן תקכ

א) מכתבו הגיעני באיזה דברים שנכשלו באיסור שבת וצדקו כל דבריו [זולת בדבר המקוה חמה שטובלין בה בשבת ויושבין עוד שם אחר הטבילה או קודם. והשיבה ודאי שאסור. אך ליכנס לטבול תיכף ולצאת לאחר הטבילה מיד שבזה יש מקום להתיר] [...]

שו"ת דברי חיים אורח חיים חלק ב סימן כו

ומה ששאל אודות המקוה בחמין לטבול בלילה שבת באמת על פי דין נראה לי דאסור וכן נראה לי שכתוב בנוב" מהדורא תנינא [סי' כ"ד] לפי זכרוני כי כעת אין הפנאי לחפש אך הסדרי טהרה [סוף סי' קצ"ז] מיקל אך אין להאריך בזה כיון שכן נהגו גדולי דורינו היתר בזה והנח להם לישראל:

תשובות והנהגות כרך ד סימן פט

טבילת בעל קרי בשבת

קבלתי מכתבו ומביא שיש שאין טובלין בשבת מטומאת קרי, אף דישאר בטומאה ובלבד שלא לטבול בשבת. והדברים תמוהין דהרי איכא דעות מגדולי הקדמונים דס"ל דלא בטלה טבילת עזרא לתפילה, והחשש שיבואו לצאת בעוד שערות הראש או הזקן ספוגות במים. היינו בע"ה דוקא שאי אפשר להשפיע עליהם למנוע ולצאת רטוב, אבל מי שיש לו ריח תורה ונזהר נראה דצריך לטבול בשבת. והבאתי במק"א עד ראייה שה"חפץ חיים" צ"ל טבל בצנעא, והא דתלמידי הגר"א לא טבלו, נראה דאז הרגילות היתה שטבלו בנהר חוץ לעיר, וחששו מאיסור טלטול המים [בנהר ושפתו דהו"ת כרמלית], עד שלא נוגב, ועוד טעמים, משא"כ במקואות דידן דעד שלא יצא חוצה נוגב רוב המים שבגופו ונספג בבגדיו, אבל בלי ליכנס לטעמים, נראה דבזמננו צריך לטבול ומצוה קעביד, שקדושת שבת כקדושת מקדש וראוי להיות טהור כל השבת. [...]

[ומה שפירשו שיש גזירת בית המרחץ במקואות ואסור ליכנס בשבת, צ"ב, דנראה דמיירי במרחץ ממש עם זיעה ולא כמו במקואות שלנו). וע"ע בח"ב סי' ר', ובספרי מעשה רב החדש סי"ח.

Programme du mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Haim Dan ben David

שו"ת שבט הלוי חלק ה סימן מד

לנכון קבלתי מכתבו היקר ואת אשר נדפס בשמו בענין טבילה בחמין בשבת, והיות כי מע"כ ביאר הענין כבר בטוטו"ד, וגם הדברים מבוארים בספרי אחרונים, וגם אני פה בקרית חוצות בלי הרבה ספרים ע"כ יהיו דברינו מועטים רק לשורש הענין ולהלכה.

א) הנה להלכה לית דין ולית דיין דכיון דרבותינו הגאון חכם צבי סי' י"א נקטו בפשיטות דגם טבילה במקוה חמה היא בכלל גזירת מרחצאות דשבת ל"ט ואו"ח סי' שכ"ו, וכן נוטה דעת הנוב"ת או"ח סי' כ"ד כ"ה וכו', וכן נקט בפשיטות הח"ס או"ח סי' י"ח ויו"ד סי' ר"ז לענין טבילת כה"ג ביוה"כ דמטילים לו חמין להפיג צינתן דרק להפיג צינתן, ולא לחממן, וכתב בא' הטעמים משום גזרת מרחצאות, אף על פי שטבילת כה"ג ביוה"כ מצוה גמורה, וגם ה' מקום לומר דאין גזרין גזרה במקדש, ובעלמא פליגי בזה, ומכ"ש בהא דידן, וכן נקט בפשיטות רבינו הגרעק"א בח"א סי' י"ח, וכיון דגאונים אלה בד"כ מכריעים בין חכמי ישראל הלכה כוותיהו ומכ"ש דהרבה מן האחרונים

עומדים בשיטתם, ודלא כקרבן נתנאל שבת פ"ב ס"ק ק' דהוציא טבילה במקוה חמין מגזרת מרחצאות וכבר העיר גם כ"ת מדברים אלה, ולא באתי רק לכוון את האבנים לרגל המלאכה אשר אתי.

ב) איברא הגאון ק"נ אמר מילתי וכו' דבמק"א ביאר שטבילת מי מקוה בחמין לא הוי בכלל גזרת מרחצאות עלינו לדעת עומק דעתו הג' ובנוב"ת או"ח סי' כ"ד שהזכיר גם כב' כ' ב' טעמים חדא ע"פ רש"י שבת ל"ט ע"ב דגזירה היתה דאתי להחם בשבת כגון נותן צונן בחמין, דלא חיישינן שמא יחמו על האש ממש, וגזירה דלא יתן חמין בצונן לא שייך במקוה שהרי אין טובלין בשאובין, ועוד הוסיף הנוב"ת דטבילת נשים בליל שבת ובזמן קצר כזה אי אפשר להחם וא"כ הכל חם מע"ש ואין כאן גזירה.

הנה דעת הנו"ב דביסוד הגזרה ה' שייך גם במקוואות אלא דמציאות הדברים מונע הגזרה, וא"כ בתקופתנו אנו דאפשר ואפשר להחם מים ולא יהיו שאובין שוב חוזר הגזרה, וגם אפשר בקלות להחם מים בשעה קטנה בליל שבת, וא"כ גם להק"נ אסור.

איברא בעניותי יראה דרצון הק"נ דטבילה בחמין לא ה' בכלל הגזרה כלל ומשני טעמים חדא דבכל מקום שגזרו גזירה דרבנן אם לא פירשו בפירוש דהעמידו דבריהם גם במקום מצוה, או עכ"פ שנמצא כן בראשונים אל לנו מסתמא לומר דגזרו גם במקום בטול מצוה, ועיין בר"י ריש ברכות בהא דפליגי הקדמונים בגזירת חצות דק"ש אם העמידו דבריהם גם דיעבד אף על פי שמה"ת מותר לקרות עד הבקר אם עקרו בזה מצוה דאורייתא משום האי גזרה, וגם לר"י שכן גזרו גם דיעבד היינו התם שעיקר הגזרה משום סייג וקיום המצוה דק"ש עצמה, או במקום שפירשו דבריהם מעיקרא כמו הזאה ואיזמל, ועיין ה' פסחים צ"ב ע"א ועוד, אבל הכא מי יימר דהעמידו דבריהם גם במקום מצוה, ושנית י"ל דמקוה ומרחץ ב' נושאים הם לגזרה זו דהא חזינן ביו"ד סי' ר"א סע"ה פליגי הקדמונים אם מותר בכלל להטיל חמין למקוה והיינו משום גזרה דמרחצאות, וגם להמרדכי והרמ"א דמקילים מ"מ גם הם יודו דסתם מרחצאות בימי הש"ס הם מקומות רחצה בחמין, וסתם מקוואות אינם מרחצאות כלל אלא מקומות טבילה וכדמות ראי' נכונה לשון הגמ' ברכות כ"ב ע"א לענין טבילת ב"ק אי משום צינה אפשר במרחצאות ודחי ר' חסדא וכי יש טבילה בחמין, וכ"ה בתענית י"ג, ועכ"פ מרחץ ומקום טבילה ב' נושאים הם, וא"כ מעיקרא לא חל הגזרה רק על מרחצאות מב' טעמים הנ"ל, ודי לנו בזה ללמד זכות על שאין מוחין יותר על הטובלים בחמין בפרט בימי החורף וגם בשבת בבקר, גם לתוספת קדושה דמכ"מ נחשב טבילה ולא רחיצה, והוא בגדר סרך מצוה.

ג) נמצא להלכה במי שאפשר לו פשיטא שעלינו לחוש לסברת המחמירים שלא לטבול בחמין ממש, בפרט בימות הקיץ, ובימות החורף שה' לקצת אנשים בטול טבילת ב"ק, אף על פי שמעיקר הדין בטלוהו לטבילת עזרא, מכ"מ הנזרה בה מאריך ימים כארז"ל והדברים ארוכים במק"א, ובפרט למי שרגיל בטבילה שזה אצלו בגדר מצוה וקדושה אין בידינו להעמיד דת על תלה, אבל למי שאפשר לו אין להקל בזה.

וכן לנשים בליל שבת דאיכא בלא"ה צדדים להקל כנ"ל, וגם מן הנסיון הרב דאין לדחות טבילת מצוה ככל האפשר, וטוב שתהי' האשה תמיד טהורה לבעלה, וגם קשה להם לטבול בצוננים ממש, אבל אם אפשר עכ"פ בפושטין צריך להדר אח"ז, ולענין טבילה בביה"ש דליל שבת עיין תשובת ח"צ שם, ובגליון מהרש"א יו"ד ריש סי' קצ"ז ובפ"ת שם סוס"ק ב', ומה שהשיג בקרבן נתנאל שם על הח"צ לענ"ד אינו מוכרח כ"כ יעשה.

מיהו רע כלי המעשה שהמציאו היום לעשות מקוה חדשה בבקר יום שבת, והוחם בשבת ממש ע"י טרמוסטט דזה מסתפינא להקל, אבל מה נעשה שנפרץ הגדר גם בזה. +ע"ע ח"ו סי' כ"ח - ד ע"ע ח"ו סי' ל"ב+

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Haim Dan ben David

קצות השלחן חלק ששי סימן קלג אות ד'

ד) הרוחץ בנהר או בים צריך זהירות רבה ואפשר לו לבוא בקל לידי חיולו שבת ומפני שאין הכל יודעים ליותר כן נתפשט המנהג שלא לרוחץ כלל בשבת כל גופו אפילו בצונן (1). [ודוקא רחיצה לחענוג, אבל טובלין במקוה לשם טהרה, או טבילה בשבת שחרית לתוספת קדושה אלא שצריך ליותר שלא לסחוט שערן] (2), ומותר להסתפג אח"כ במטפחת

הערות

במים שחצי גופו נראה מבחוץ ג"כ אסור ללכת ד"א (ח) דבמקוה אין החשש של טלטול המים ד"א ולא השטה, רק סחיטת השער ובוזה נזהרין בקל, ואעפ"י שכ' אדמו"ר בס"ו דהמנהג שלא לרחוץ כלל בשבת היינו רחיצה לתענוג בעלמא שהרי בס"ו האריך אדמו"ר דאדם מותר לטבול מטומאתו, ואשה מותרת לטבול אם לא הי' אפשר לה לטבול מקודם שבת, רק אם הי' אפשר לה לטבול קודם שבת אינן טובלות לפי שנראה כמתקן למנהגנו שאין רוחצין להקר ואדם הטובל לקריו אינו נראה כמתקן עיי"ש, וא"כ כש"כ בטבילת שבת שחרית שטובלין לשם תוספת קדושה דאין בזה שום איסור, ובס' תוספת שבת מתיר לטבול לקריו אפילו בנהר, והו"ד בס' נזר ישראל, וכן משמע מסתימת לשון אדמו"ר דאדם מותר לטבול מטומאתו, דהיינו אפילו בנהר, וכש"כ במקוה שאין בה כל החששות הנז"ל בסק"ז, והנה במג"א סי' קכ"ח מבואר דאין לבע"ק לטבול בשבת ויו"ט שחרית, והבה"ל הביא מביאור הגר"א ז"ל דמחמיר ג"כ בזה מטעם דנראה כמתקן, ואע"פ שמדינא דגמ' מותר משום דנראה כמיקר מ"מ בזמנינו כיון דנהגו שלא לרחוץ להקר ממילא נראה כמתקן, לפ"ז י"ל דעכשיו שאכשור דרי בנדון זה ורוב הת"ח טובלים בשבת שחרית משום תוספת קדושה דזה מותר אפילו להגר"א ז"ל דלא הוי מתקן כלל, ממילא מותר גם בע"ק לטבול אפי' להגר"א ז"ל, ולא נראה כמתקן דנראה כטובל לתוספת קדושה שכבר נהגו בזה, וכ' עוד המשנ"ב בבה"ל שם וז"ל ודע עוד דאם הוא טהור גמור ורוצה לטבול בשבת בשחרית משום תוספת קדושה אין בזה משום חשש מתקן מצד הדין וכו', וכ"כ בס' תוס' שבת בס' ר"ס משם הכתבים אך לפי מש"כ מהרי"ל דיפה נוהגות הנשים שאינן טובלות שלא בזמנן משום חשש סחיטה נראה דגם טבילה כזו יש למנוע ודי לנו במה שאנו מקילין לטבול בשבת היכא שהוא צריך לטבילה עכ"ל, ותמיהני עליו אחרי שבעצמו הביא מתוס' שבת משם הכתבים דהיינו כתבי האריז"ל לטבול בשבת שחרית, איך מסיים אח"כ באיסור שלא לטבול, ולא שייך לומר בזה דבמקום פלוגתא בין פוסקים למקובלים הלכה כפוסקים, דהא מצד הדין אין שום איסור, ומי יכול לצאת בחומרא נגד האר"י ז"ל, ומש"כ ודי לנו במה שאנו מקילין לטבול היכא שהוא צריך לטבילה י"ל לאידך גיסא דדי לנו במה שאנו מחמירין מצד המנהג שלא לרחוץ להקר ולתענוג, ולא במקום תוספת קדושה וצד מצוה, ואפילו בחול יש מצוה לטבול קודם התפלה וכגמ' ברכות דט"ו אמר ר"ח ב"א אמר ר' יוחנן כל הנפנה ונוטל ידיו ומניח תפלין וקורא ק"ש ומתפלל מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח כו' א"ל רבא לא סבר לה מר כאלו טבל כו' ומדאמר כאלו טבל משמע דטבילה עצמה עדיפא, ושור' שראי' זו כתב ג"כ בס' משמרת שלום, ועי' לעיל סי' י"ב בבדה"ש סק"ט, ובסוף ח"ד בהערות לסי' י"ב הנ"ל, וכש"כ בשבת שחרית שכתבו המקובלים לטבול, וכ"כ בילקוט ראובני עי' לעיל סי' פ"ג בבדה"ש

Biographies

Tehila Ledavid – תהלה לדוד

Rabbi David ben Israel Tsvi Ortenberg, Rav et Possek Halakha de la fin du 19ème siècle dans la ville de Berditchov en Ukraine. Dans sa jeunesse il se lie au Rabbi Israël Rouz'in, puis à d'autres grandes Admourim de בויאן et סדיגורה. Sa grandeur est largement reconnue dans les cercles de la Hassidout de Sadigor, mais son livre le Tehila Ledavid est devenu une référence parmi les commentaires sur le Choulhan Aroukh Orah Haim, alors qu'il s'appuie essentiellement sur les Psakim du Choulhan Aroukh Harav. Le Rav est décédé en août 1910 à Berditchov où il y est enterré.

Minh'at Itsh'ak - מנחת יצחק

Rabbi Itsh'ak Ya'akov Weis est né à Dolya en Pologne en 1902. Il dirigea une Yeshiva en Hongrie puis il fut Dayan en Roumanie pendant 20 ans. Lorsque Grosswardein a été cédé à la Hongrie à la suite du Prix de Vienne, il s'est enfui en Roumanie en 1944, où sa femme est décédée des suites d'une maladie. Lui et sa famille ont réussi à échapper à la déportation des Juifs pendant l'occupation nazie de la région en se cachant dans des bunkers et des greniers. En 1948, il émigre en Angleterre et devient Av Beit Din à Manchester. En 1970, à la suggestion du Rabbi Yoel Teitelbaum, le Satmar Rebbe, il fait son Alya et s'installe à Yéroushalaïm où il devient Av Beit Din de la Edah H'aridit, en 1979 après la mort du Rabbi. Il a écrit un responsa en dix volumes, le Minh'at Itsh'ak, abordant de nombreuses questions technologiques, sociales et économiques contemporaines. Son ouvrage devient une référence parmi les autorités Rabbiniques qui le citent fréquemment en tant que grand Possek de la génération. Dans une section spéciale intitulée Pirsumei Nissa ("publication du miracle"), il a enregistré les épreuves atroces qu'il a vécues pendant la Seconde Guerre mondiale et sa survie miraculeuse.

Liste des 95 Sougiot étudiées sur Matmidim			
Sougiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsréh'a 12. Ikar Vétafel 13. Mééin Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets
Sougiot générales			
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira
Chabbat – Melekhet Mah'chevet			
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven	65. à 68. Psik Récheh 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	75. 76. 77. 78. 79. Grama 80. Chinouy	Roch Hachana 35. Les trois Livres
Chabbat – Les Derabanan	Hachkafa- pensée juive	Yorei Dé'ah	Soukot 36. Mitstaer
91. 92. 93. 94. 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov	81 à 84. Tsaar Baalei Haim	73. 74. Maaser sur les gains	